

Εγνατίον της επιστροφής Ελλήνων από 21

Γερμανικές αρχές Καρσλούς (1943)

Ο Ελληνοϊταλικός πόλεμος με έληξε στην ΣΤ. Ζύξη του Πρακτικού Λυκείου Θεωρητικής στο κτήριο της ΧΑΝΘ. Διακόπηκαν τα μαθήματα, δεν θυμάμαι για πόσες μέρες, Απογοητώθηκε από ένα κτήριο της οδού Παπαφάνη που σέχασε ενκ. Εγκ. Σχοδείο.

Το κτήριο της Γεωγραφίας μας το δίδασκε τότε ο καθηγητής μας Τρανός (δεν θυμάμαι το μικρό του ονομα, μεγάλος τότε, δεν πρέπει να ξέρω τώρα)

Γερικά ανδραγάθια το κτήριο της Γεωγραφίας, ίσως γιατί διδάσκονταν μέχρι και την Ε. Ζύξη από άλλους καθηγητές, πάνω στα χυάρια των διδακτικών μας βιβλίων. Με τον καθηγητή Τρανό τα πράγματα άλλαξαν.

Δε δίδασκε από την έδρα, αλλά ορθός η ακουρόντας σε κάποιο θρανίο στο κέντρο της αίθουσας. Η βαθμολογία της γινόταν σχεδόν ανάλογα με την ένταση στη προσοχή μας. Η διδασκαλία ήταν μια διάλεξη στην οποία υπερβέβαια ελεύθερα με ερωτήσεις και παρατηρήσεις.

Μεγάλη εντύπωση προκαλούσαν τα βιβλία του για την Ελληνική επανάσταση του 1821. Αυτά που αρχίζουν ακούγεται ομιλία σου για να γίνει μια επανάσταση χρειάζεται να μακράν προπαρασκευάζονται

Η χώρα μας κατακτηθηκε από τους Γερμανούς.

Γράφεται στη Γεωγραφική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεωρητικής χωρίς εξέταση. Χωρίς εξέταση έγινε η εισαγωγή μας την επόμενη χρονιά.

Διάρκεια του σκέψης ήταν η ηλικία των βιβλίων μας η απαγγελία μας από τον Κατακτητή.

Βέβαιοντας τις Γερμανοϊταλικές δυνάμεις να εξαπολύσουν οδο και σε μεγαλύτερες ευρείες, περνούσε από τη σκέψη μου για αν οι κάτοικοι κείνη χώρας αρέ να βοηθούν τον Κατακτητή, τον πολεμούν κατά κάποιον τρόπο, το ποδομένο μπορούσε να είναι πιο κοντά.

Αλλά δεν ξέχνοσα τα βιβλία του καθηγητή με ότι μια επανάσταση χρειάζεται να μακράν προπαρασκευάζονται

Μα μετά στο κοινικό τότε αφιλοδίατρο τον Πανεπιστημίου, περιμένοντας να έρθει ο καθηγητής, με ηρωική ένας γνωστός μου από τη γεωγραφία φοιτητής και με φωνή όχι χαμηλή μου είπε. Αδέσκο εσύ οργανωμένος ποδών;

Οχι του απαντώ και συνεχίζω. Θέλεις να ποδώνεις για την πατρίδα; Και πρώτα του λέω. Ανάσταση! Απολύτως Αδέσκο εσύ οργανωμένος. Με συνεδίασε πέντε βήματα μου οργανωμένος ήδη στο ΕΑΜ. Αργότερα γίναμε ΕΠΟΝ.

Εκ τότε αισθανόμουν, ότι δεν είναι αδύνατο η ασήκωντα αδύνατη κοινά μας ότι αρχίζει να μακράν προπαρασκευάζονται

1943. Από καρπό διαδίδουσαν ότι οι Γερμανοί σκοπεύουν να προβάλουν επίσημη δράση ελλήνων, προφανή για αποδέσμευση δυναμικών για το ανατολικό μέτωπο. Οι διαπραγματίες μας κινήθηκαν από διάφορες φάσεις έχω ήδη αρχίσει. Μία από αυτές ήταν η συγγραφή διαπραγματικής των φοιτητών δίκες κέρρες από τον Πάριση τον 1943 στην Φοιτητική Έδρα μαζί στο κρατικό θέατρο στον Λευκό Πύργο.

Ήταν ένα ατοξικό πρώτο. Είχαμε ήδη μια εδαφοδογία με τον αείμνηστο καθηγητή μου Σωτήρη Πατίνο, στο Β2 τότε τυπικοί αρρείων στην οδό Αρσενίου.

Μηνίκατε στην αίθουσα περιήνερα τον καθηγητή μου για μάθημα. Με την έλευση του καθηγητή μου πριν προδίκε να αρχίσει την διδασκαλία, ένας συμμαθητής μου, δεν θυμάμαι πια, ζητά από τον καθηγητή συγγνώμη μου τον 22ε.

Κύριε καθηγητά, εφεί σε λίγο πρέπει να καβουκίσει στη Δέσχη μας για να διαπραγματωθεί για την επιχειρημένη επίσημη δράση μας γιατί δεν έχουμε διαδοση για καθεμιά. Σε 22ε να μη πείσει μια θετική, χωρίς να χάνει χρόνο, δεσ μας ηνω προσεφασμένος, και 22ε 22ε 22ε.

Εκ κάποτε στη διάρκεια της επανάστασης του 1821, ένας νεαρός έλληνας, πάλι μας λείπει τον Θ. Κοροκορώνη μας τον 22ε. Αρχικά ήρθα να μου βόσσει όλη να 'γο δεήσω μου για την Πατρίδα. Και ο Κοροκορώνης τον απάντα. Που να λείπει ένας παιδί μου τον 22ε Πατρίδα να σκοπίσει ένα τούρκο, να τον πάρει τον όμο μου τάρδε να πολεμήσει μαζί μου.

Θέλα χερσόκρατα και τον βίω αιθουσα και αναχρημάτισε για την Δέσχη μας. (Οι πρώτες τον 1821, ξαναβιζάνισαν λέω και 22ε). Στη Δέσχη έγιναν οφθαλμικές θετικές με το αρχιμείλο μας την μεσοδωση και επιτάκτως τον κινήθηκαν από σημαντικά σχέδια μας.

Οι ώρες περνούσαν. Τώρα στη πράξη απογευματινές ώρες, μας πήραν είδηση οι Γερμανοί μαζί με προκαρίων οι Τσαρλαμάδες τους. Θα έδειχναν ότι θα μας πιάσανε όλους, όπως κάποιος από τους συναδέλφους μας μας τρακοινώνε ότι είναι δυνατόν να διαφύγουμε όλοι από μια πίσω πόρτα (που δεν απείχε τότε από τη θάλασσα) από θα πρέπει πρώτα να φύγουν οι πρωτοστάτωντες. Γιαννο δό ηρένη να συγκεντρωθούμε πρώτα προς τη Τσαρλαμάς την πρόδουρη για να μη λείπει από έφη να συμβαίνει μέσα στη Δέσχη.

Σε 22ε μου έγινε. Όταν ήρθε η σειρά μας να φύγουμε μαζί μας, περί τους 150 αγορά και κούρεια, και πήραν είδηση, και περικόκλωσαν μαζί με την απύλη περίσποφω και με κινήσανε στη Δέσχη. Σε 22ε και γράψωσαν σε δύο φορματά αυστρια και κενάκατε στις φυλακές Παιών Μετά.

Την πρώτη βραδιά μας είχαν στο ύπαιθρο (γυμνάσιό μας λέει, ευκαλομήχανα) χριστά από 2α κούρεια που αφείθηκα ερωθέρες κατα το θούραιο.

Η όψη των Γερμανών υπαυδύου αξίκα η'ζαν να κείνοτε εκεί χωρίς φάι, χωρίς νερό. Οι φυλακισμένοι όφω στο κούραιο τον φυλακισ, που ήταν μαζί μου, και εφοδίασε με νερό που το κείνοτε με δεινά με δούλο κονσέρβο κούρεια. Στην παραβίση κούραιο στον αγώνα μας.

Δεν ξέρω τι σκεπτόνταν οι άλλοι. Εγώ σκεπτόμουν
φευγαδία για τη νίκη που μας περιόρισε για τη
σεναχάρια που θα έδινε στους γονείς μου και
πέντε αδελφικά μου (μεγαλύτερα στα απ'μένα) σε περίπτωση
αποστολής με στη Γερμανία ή θανατώσεως κατ.

Επίσης σκεπτόμουν συνεχώς να βρω τρόπο δραστηριότητας.
Είκανα διάφορα σχέδια απη' όσον δεν μπορούσα να βρω.

Δεν ξέρω τίποτα αν θα δραστηριότητα τελικά σε περίπτωση
δυνατότητας, γιατί σκεπτόμουν με συνέπεια για την οικογένεια
μου. Πάντως πρέπει να έχω εργατικό ποσό διηρημένον.

Τη μέρα του εγκαίνιου μου στο κτήριο της γυμναστικής,
περάσατε, από ανάκριση, ένας, ένας από βέρκων με εδωτική
διαφήμηση. Μία που ερωτήσεως ημε' αν κτήκατε ή αν
ατήκατε σε κάποια οργάνωση. Στο ναί τη απαντήσεως μου
τοσο ο διαφημηση οσο και εν συνεχεία ο βέρκων άκουσα
οτι αρχικά στην ΕΟΝ (οργάνωση των μεσαζή) ουδε ένας
δεν απάντησε διαφερετικη στην διαπίστωσιν οταν μετ'α
την ανάκριση έπισκεψή μου αναμνηστική.

Οι 125 περίπου κρατούμενοι φοιτητές κατά τη γιορτή του
δεν κτήκατε οδοι στην ΕΠΟΝ. Και όσοι κτήκατε δεν ξέρατε
για τους άλλους εντός και αν κτήκατε στην ίδια ομάδα.

Μια μέρα μετ'α την ανάκριση, με πρωτοβουλία μου από
ισχυρών στην γυμν', εγκαίνιαστη μαθητ'ων γυμναστική
στην έφοδο' μου από το κτήριο και γυμναστική εταός.

Οι μη φοιτητ'ες κρατούμενοι και απη'παύσαν ακοή η επρο-
σώπερο.

Παράλληλα οι συνάδελφοί μου, εντός γυμναστικής, απεργήσαν εν
ακοήη και από το συνολικ'όσοις που μας το σέβ'τανε με
επίτροχο κερσοβάκι, (το φαγητό της γυμναστικής ημε' μία
πράσινη σαύτα από αγνώστ' χαρταρικα) κινητοποιήσαν την
Προσανία, τις πολιτικές εθνομικες αρχές μαθητ'ων και τις δραστη-
κωμικες, προκ'εφ'ένου τά μετ'ημε'ρον για την απογ'ουή μας.

Τελικά με κράτ'ωσαν 7-8 μέρες και μία εβδομάδα προ-
των Πάσχα (1943) και απογ'ουσαν.

Κατά τη διάρκεια της κρατουμένης μας, στην προανίφρα
διάφορες σκέψεις με έκαναν να φαίνεται διηρημένον
σκυδρωτός και σολωός. Σ'αυτήν την κατάσταση με
αποσταφ'ε ένας φίλος ο τέος Σαλαρασιδης και μεν δέει.

Αδελκο σε έβλεπα ποδύ σεναχωρημένο. Ναν τον δέω
έην. Άκουσε μεν δέει, ην στενοχωριζόσε. Τι μπορούν
να μας κάνουν; Το ποδύ ποδύ να μας σκοτώσουν.

Για την παρτίδα με την Ελλάδα αξίβ'ε και να σκοτωθώμε.
(Ηταν αγωός που με οργάνωσε στο ΕΑΜ) Ναν με τον δέω
το ποδύ ποδύ να με σκοτώσουν. Από το'τε ελαγα να
υποχρησθ'αι και χαροφ'ωμαι και έχω μετ'α με τους άλλους
τη ζωή εσως και φυλακιστέρος. Δεν τοι ευχαριστήσα
το'τε για το κερσάγιο που μου έδωσε, απη' ο'τε και μετ'α
στην αποφυγασθ'η μας. Τον ευχαριστώ τώρα από το χειρόγραφο
μου αλλοι. Δεν ξέρω αν έπισκεψή και αν δέει. Έχε μετ'οικητέ
στην Αθήνα.

Πριν απογ'ουθ'ημε, μεν παρατάξανε δίφο προ της Κύπρου
έξοδω των στρατοπέδων.

#

Είχατε καλό και καμία κούραση να μας στείνατε Α
 από τα στοιχεία σας.
 Εσείς και εγώ κερικά παρικά βόγια • Προβλεπώ
 Σωζόμενοι Κυριακίδη, σολυρός και βυθημένος και οι
 οι Γερμανοί και ευχαριστώ αρχιζωονίδωντες και σαν παιδία.
 Φύγατε, όπως κράτησαν τον Μπαζι. (δεν θυμάμαι το
 κμπο' των όνομα) φοιτητής της φιλοσοφικής και γυμνασιεύς
 όπου βέβαια. Μετα από κερική κέρως απογύθητε και αλλού.
 Σ' ένα άλλο κμπο'κο αρτοίστερ βνεγίφου και δαναζιούθητε.
 Πηγαίνοντας για τα στοιχεία με αρχικά, φούσατε στην Αγία
 Δημητρίου, όπου τότε αρχίζε και το πυκνοκαρδιακό κερμένο κερικά
 τη Θεοτόκου. Ο κόβρος, αρχιζωονίδωντες αρέσως περί ζωών
 έπρούετο και από τα κερμμένα τη πόρτα και τα παραθύρα
 και ρωζώσαν διάφορα, χερή να μη χεροφροταί από φόβο.
 Γενική ερυχώνονε αυτα έφιν και έφιν αλλού.
 Η δουλειά της ηγαίνε κατά ελοι προπαρθεύα δό'κασαν.
 «Η επανάσταση δέξει μακράν προορασευτήν»

Αδελός Βασιλείδη
 Συν/χος Γεννητός